

videre, at den Kronestigning, vi havde faaet, skyldtes ikke Loven af December 1924. Det tror jeg heller ikke, nogen har paastaet. Loven havde det Formaal, som flere har beskæftiget sig med, at hindre de Fald ned i Dybet, som Kronen havde været udsat for tidligere, og saa angav Loven en Opgangslinie, som vel ogsaa i flere Henseender havde sin Værdi. I hvert Fald var det, at Kronens Fald under et vist Minimum hindredes, en afgørende Vending for Erhvervslivet, som dog blev saa meget bedre stillet i sine Dispositioner. Det ærede Medlem talte flere Gange om, at Kronen havde vist ringe Respekt for Bundkursen. Det har heller aldrig været Mening, at Kronen skulde andet end have den Respekt, at den ikke faldt under denne Bundkurs. Hvad der maatte ske af Bevægelser i modsat Retning, det var alle klar over — dette var da ogsaa en senere Taler inde paa at bebrejde —, at man havde ladet staa hen, da man fra Nationalbankens Side erklærede, at man ikke kunde magte at hindre en mulig Opgang.

Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds sagde i Slutningen af sin Tale noget om, at han savnede et Supplement, som han ønskede, til dette Lovforslag, nemlig vedrørende Hjælp eller Foranstaltninger til Støtte for de Industrier, som fik Vanskeligheder under de herskende Forhold. Jeg synes ikke, at det hører hjemme i dette Lovforslag, men det ærede Medlem er formentlig ikke ukendt med, at der er Forhandlinger i Gang med Industriene, og jeg kan ikke tro, at han vil mene, at man blot har at gennemføre forskellige Foranstaltninger uden at vide, hvem det er, der trænger, og i hvilken Udstrækning Trangen er til Stede. Før Industrierne har besvaret, hvem det er, der trænger, i hvilken Udstrækning de trænger, og hvad det er, de trænger til, vil dog ingen med Rimelighed kunne forlange, at nogen skulde yde Hjælp, og af saadanne Oplysninger foreligger der endnu ingen udover dem, som jeg ved det Møde, jeg forleden foranledigede indkaldt, mundtligt har faaet, og som maa suppleres med en nærmere Undersøgelse. Men som jeg ogsaa har sagt ved den Lejlighed, og som det ærede 7de Medlem for 2den Kreds formentlig ikke er ukendt med, er det altsaa Hensigten i den Udstrækning, man evner, at komme ind paa Forsøg paa at yde Støtte til Erhvervslivet

og til Arbejderbefolkningen i det Omfang, som de foreliggende Forhold gør rimeligt.

Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) gjorde nogle Bemærkninger om, at der efter hans Mening var en vis Inkonsekvens eller noget i den Retning i en Udtalelse af mig om, at Pari var Maalet, naar jeg dog havde strøget Ordet „Højnelse“. Jeg var lidt forbavset over denne Ytring, derfor fæstnede jeg mig ved den, thi det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds kan formentlig ikke være ukendt med, at det var hans Partis Ordfører i det andet høje Ting, der ivrigt forlangte, at dette Ord skulde stryges. At der skulde være noget inkonsekvent i det, kan jeg ikke erkende, idet jeg ikke tillægger Ordet den Betydning, som det radikale Medlem derovre tillagde det, og som de Konservative tillagde det, og Ordet staa for øvrigt et andet Sted i Lovforslaget. At denne Højnelse og den gamle Paritet var anset for at være Maalet, har, som jeg før sagde, ikke for mig været noget Spørgsmaal efter den Stilling, som alle, det radikale Venstre indbefattet, tog til den saakaldte Nedskæringsplan i Sommeren 1924. Efter at det var sket, er jeg gaaet ud fra, at hvis intet nyt og særlig opsigtsvækkende indtraf, maatte man regne med, at man nu fulgte den Linie, man den Gang slog ind paa.

Det ærede 14de Medlem for 5te Kreds (Kloppenborg-Skrumsager) talte mod Loven ud fra den Betragtning, at der vilde oprinde særlig haarde Tider under denne Lov. Jeg vil ikke antage, at Loven i og for sig fører til det, som det ærede Medlem nævnte, nemlig at Folk jages fra Hus og Hjem. I det hele vil jeg tro, at de, der har holdt sig borte fra Spekulationen i svundne Tider, har mindre at befrygte end de Ejendomsbesiddere, der har deltaget deri. Det er utvivlsomt saa, at adskillige Ejendomsbesiddere, som bekendt ogsaa i Landbruget, solgte deres Ejendomme, da de voldsomme Priser var opnaaelige, og nogle købte formodentlig andre Ejendomme til høje Priser. At de kommer i Vanskeligheder nu, forstaar jeg meget vel, men de har jo dog i nogen Grad selv været ude om det; nogle har købt til sig selv, andre til Slægtninge og saa videre, og jeg forstaar meget vel, at det kan være besværligt for dem. Der er naturligvis ogsaa det rigtige og legitime Forhold, at en Del